

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob01val-shoot-idm139811113093552/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

var syg og vilde have, hun skulde lægge Vejbreddblade i sine Strømper.

Da Ulrik Christian et Par Dage efter atter saae ind og talte mildt og venligt til hende, var ogsaa hun som om der Intet havde været dem inellem; men hun saae med en barnagtig Nysgjerrighed paa de store hvide Hænder, der havde taget saa haardt paa hende og hun spejdede efter, hvad det havde været i hans Øje og hans Stemme, der saaledes havde kunnet kyse hende, og ogsaa Munden med det smale nedadbøjede Overskjæg betragtede hun, men stjaalent og med en hemmeligt kildrende Skræk.

I den nærmest følgende Tid kom han næsten hver eller hveranden Dag og Marie Grubbe blev mere og mere optaget af ham. Naar han var borte, var der øde og livløst i den gamle Gaard, syntes hun, og hun længtes efter ham som den Søvnløse længes efter at det skal blive Dag, men naar han saa kom, var hendes Glæde dog aldrig fuld og fri, hun følte sig altid saa usikker overfor ham.

En Nat drømte hun at hun saae ham ride gennem den tættopfyldte Gade ligesom hin første Aften, men der lød ingen Jubel og alle Ansigter saae koldt og ligegyldigt paa ham, hun selv blev bange i Tavsheden og turde ikke smile til ham, men gjemte sig bag Høben; da saae han sig om med et spørgende, underlig vemodigt Blik, og det fæstede sig paa hende, det Blik, og hun trængte sig frem gennem Folkestimlen, kastede sig ned lige for